

מדינת ישראל
משרד המשפטים
פרקליטות המדינה

24 ספטמבר, 2021

לכבוד

כב' השופט בדימוס, דוד רוזן, נציב
נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (נת"ם)

במייל

משרד המשפטים

א.נ.;

הנדון: תלונת כב' השופטת אורית וינשטיין

מספרים: 463/21

אננו להגיש תגובתנו לתלונה שבנדון, כדלקמן – הכל, תוך שהנילוני שומרים על זכותם לקבל את מלוא המסמכים ו/או המידע הרלוונטי לבירור התלונה, וכן להוסיף ולהשלים עמדתם ביחס לתלונה, טרם הכרעה בה, בכפוף להמצאת מלוא התיעוד והמידע העומד ביסוד התלונה, כמו גם לאחר קבלת תיעוד של הבירור שכבי הנציב הודיע כי בכוונתו לערוך עם שורת פרקליטים במחוז חיפה, ככל שאמנם בירור כאמור ייערך.

א. פתח דבר

1. עצם הגשת התלונה ולא כל שכן תוכנה ושורת הנילוני כלפיהם היא מופנית, התקבלו אצל הנילוני ובפרקליטות בהפתעה רבה, ואין אלא להצר – פעם נוספת – על הגשתה לא כל שכן על הצורך להגיב לה לגופה.
2. התלונה עצמה מתייחסת לאירועים שאירעו על פי הנטען, חודשים רבים טרם הגשתה. למרבה הצער, המתואר והנטען בה אינו משקף את אשר ארע לאשורו (זאת מעבר לעובדה כי מרבית המתואר בתלונה מושגת על התרשמות ו/או פרשנות ו/או עדות שמועה, ואף בגלגול שני).
3. התלונה אף באה לעולם לאחר פנייתה של הפרקליטות – המשנה לפרקליט המדינה (עניינים אזרחיים) עו"ד אורית קוטב (להלן: "עו"ד קוטב"), מנהל המחלקה הפיסקלית בפרקליטות המדינה עו"ד קמיל עטילה (להלן: "עו"ד עטילה") ופרקליטת מחוז חיפה (אזרחי) עו"ד אילה פילס-שרון (להלן: "עו"ד פילס-שרון") ליועץ המשפטי לממשלה, עוד בשנת 2020 ועוד קודם לכן לפרקליט המדינה לשעבר עו"ד שי ניצן בשנת 2019, לנוכח קשיים מתמשכים בהתנהלות מול כבוד השופטת, שעיקרם יחס בלתי מכבד ואף פוגעני כלפי פרקליטים ועדים המופיעים בפניה, עד כדי העדפה להימנע מהופעה בפני כבוד השופטת, בשים לב לעובדה שככלל, זוהי השופטת היחידה, אשר דנה בכל התיקים הפיסקליים לסוגיהם, התלויים ועומדים בביהמ"ש המחוזי בחיפה.

4. א. מהתלונה עולה, כי ביסודה היא נסמכת על פנייה, לא ישירה, לכבוד השופטת, באמצעות קלדנית, של פרקליט אנונימי במחוז חיפה, שזהותו אינה ידועה עד עתה.

ב. כל שניתן לומר בעת הזו, בה זהותו של הפרקליט אינה ידועה לנילוני – כך שלא ניתן לבחון את פשר התרשמותו המוטעית, ואף לא ניתן לברר עד תום מה היו, אם בכלל, מניעיו – הוא, כי למצער, חלה טעות קשה ומצערת באשר לתפיסתו של אותו פרקליט את הדברים המיוחסים לגורמי הפרקליטות הנילוני, שלא לומר כי הפרשנות שלו לדברים, אינה משקפת כלל וכלל את אשר נאמר על ידם ואף לא את כוונתם. מכל מקום, וכפי שהובהר במכתב לכב' הנציב מיום 30.7.2021 הרי פני הדברים אינם כאמור בתלונת כב' השופטת.

4-5. כבר בפתח הדברים ייאמר המובן מאליו – החלטותיה כמו גם פסקי הדין של כב' השופטת כובדו ומכובדים הן בידי הפרקליטות והן בידי רשות המסים. כך היה וכך יהיה. כל התרשמות כי לא אלה פני הדברים אינה משקפת את תפיסתה של הפרקליטות, את דרך הילוכה ואת התנהלותה, להלכה ולמעשה.

5-6. יתירה מזאת, ואף זאת חיוני להבהיר כבר עתה – חוסר שביעות רצון מהכרעה שיפוטית לא הביא ולא יביא, לעולם, כל גורם בפרקליטות, ובכלל זה אף לא אחד מהנילוני לשקול "להלך אימים" על שופט ואף לא קרוב לכך, לא כל שכן, לפעול לשם כך, בפועל. הדבר לא נעשה ואף לא ייעשה. כל ניסיון לקשור בין הכרעה שיפוטית, כזאת או אחרת, לבין האירועים הנטענים בתלונה, כמפורט להלן בתגובה, דינו אחד: דחייה גורפת ומוחלטת.

6-7. כבר מן האמור עד כה עולה כי תלונה זו מוטב שלא הייתה באה לעולם, ומשבאה – הרי שדינה להידחות. כך גם, מחמת שורת טעמים מקדמיים המצדיקים כל אחד לבדו, לא כל שכן מהצטברותם יחד, שלא להידרש לתלונה לגופה.

ב. טענות מקדמיות

1. היעדר סמכות להידרש לתלונה – אין כל מעשה של מייצג המדינה בערכאות אגב טיפולו בעניין מסוים:

7-8. א. על פניו, האירועים בגינם קובלת כב' השופטת בתלונתה, אינם נמנים על העניינים שניתן להגיש בגינם תלונה לנציב תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות (להלן: "הנציב"), ואין בסמכותו של כב' הנציב לברר אותם.

ב. העניינים שלשמן הוקמה הנציבות, ושלגביהם ניתן להגיש תלונה לנציב, הינם מעשים או מחדלים שבוצעו ע"י מייצג המדינה בערכאות במסגרת הליך משפטי ספציפי, בו הוא שימש כבא כוחה של המדינה.

ג. הדברים עולים, ראשית, מדברי ההסבר בחלק הכללי של הצעת חוק נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות, התשע"ו-2016,¹ (להלן: "הצעת החוק") בהם נכתב, בין היתר, כדלקמן [ההדגשות מכאן ולהבא אינן במקור – הח"מ]:

"הצורך בנציבות תלונות ציבור על מייצגי המדינה בערכאות, נובע מכוחם המיוחד של עובדי המדינה שבידיהם ניתנה סמכות לתבוע פרטים בשם המדינה בהליך פלילי או לייצג את המדינה בדיונים בערכאות".

ד. בהתאם לכך נקבע בסעיף 12(א) לחוק נציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות, תשע"ו-2016 (להלן: "החוק"), כדלקמן:

"כל אדם הרואה את עצמו נפגע במישרין ממעשה של מייצג המדינה בערכאות שנעשה אגב טיפולו בעניין מסוים במסגרת תפקידו כמייצג המדינה בערכאות, והמעשה הוא בניגוד לחוק או בלא סמכות חוקית או בניגוד למינהל תקין או שיש בו משום התנהגות או התנהלות בלתי ראויה, רשאי להגיש תלונה לנציב; לעניין זה, "מעשה" – לרבות מחדל".

ה. החוק קובע, אם כן, כי ניתן להגיש תלונה בקשר עם "עניין מסוים" בו טיפל מייצג המדינה במסגרת תפקידו בייצוג המדינה, היינו: תלונה הנוגעת להליך משפטי ספציפי, המתנהל בערכאות.

ו. לא למותר להפנות לעניין זה גם להבהרה שנכתבה ביחס לסעיף 12(א) לחוק, בדברי ההסבר בהצעת החוק², כדלקמן:

"יובהר, כי סעיף זה לא חל רק על פעולת הייצוג בבית המשפט, כי אם גם על פעולות מקדימות של מייצגי המדינה בערכאות שנעשו במסגרת תפקידם כמייצגי המדינה בערכאות".

ז. הנה כי כן, כוונת המחוקק הייתה כי בתחום סמכותו של הנציב לבחון את אופן טיפולו של מייצג המדינה בערכאות, לכל אורך שלבי הטיפול בתיק ספציפי ("אגב טיפולו בעניין מסוים"). בסמכותו לבחון לא רק את האופן שבו פעל מייצג המדינה, במהלך הדיונים בבית המשפט, אלא גם את פעולות מקדימות לשם טיפולו בתיק וייצוג המדינה. אולם ברי, גם מנוסח הבהרה זו, כי סמכות הבחינה של הנציב נוגעת רק למעשים או מחדלים בניחול הליך משפטי ספציפי.

ח. בהתאם סעיף 16(א) לחוק קובע כדלקמן:

"הנציב לא יברר תלונה אם מתקיים לגביה אחד מאלה:

¹ הצעות חוק הממשלה, 1040 - י"ח באדר ב' התשע"ו, 28.3.2016, עמ' 992, פסקה רביעית.
² שם, בעמ' 996, פסקה שלישית. בהצעת החוק מדובר בסעיף 11 (א).

(1) התלונה אינה על מעשה של מייצג המדינה בערכאות או שאינה על מעשה כאמור בסעיף 12(א);...

ט. בענייננו, כל האירועים המיוחסים בתלונה למי מהנילונים אינם בגדר "מעשה של מייצג המדינה בערכאות", כאמור בסעיף 12(א) לחוק.

י. תלונתה של כב' השופטת מבקשת לייחס לנילונים התנהלות לא ראויה כלפיה (טענה חסרת בסיס המוכחשת מניה וביה). אין מדובר בתלונה של אזרח הנמנה על הציבור הרחב ביחס לאופן שבו ניהל מייצג מדינה בערכאות הליך משפטי הקשור אליו, אלא בתלונה שעניינה מערכת יחסים כללית בין נושא משרה ברשות השופטת לבין בעלי תפקיד ברשות המבצעת.

יא. הן בבחינת סעיף 12(א) לחוק, והן בבחינת העקרונות והמטרות שעמדו בבסיס הקמת מוסד הנציבות, ברי כי אין לנציב סמכות לדון בסוגיית מערכת היחסים בין כב' השופטת לפרקליטות ולבעלי תפקיד בה.

2. כב' הנציב אינו הגורם המתאים לביורר התלונה בנסיבות הענין –

א. 8-9 כהשלמה לנימוק המקדמי הראשון בדבר היעדר סמכותו של כבוד הנציב להידרש לתלונה, נפנה גם למקור נורמטיבי נוסף בחוק שיש בו כדי להצדיק הימנעות במקרה הנוכחי מביורר התלונה בפני כב' הנציב.

ב. סעיף 16 (א) לחוק קובע כדלקמן:

"(א). הנציב לא יברר תלונה אם מתקיים לגביה אחד מאלה:

... (7) הנציב סבור כי הממונה על הנילון או כל גורם אחר הוא הגורם המתאים לביורר התלונה בנסיבות הענין; סבר הנציב כאמור, יעביר את התלונה לממונה על הנילון או לגורם שמצא מתאים לביורר התלונה כאמור, לפי הענין, וזה יחליט אם לבררה."

ג. כמפורט כבר בפתח הדברים, הן גורמי הפרקליטות והן כבוד השופטת הקדימו ופנו כל אחד בנפרד בניסיון ליישב את הקושי שהתגלע ביניהם לגורמים רלוונטיים, בין אם היה זה היועץ המשפטי לממשלה (ופרקליט המדינה לשעבר) ובין אם היה זה מנהל בתי המשפט (ונשיא ביהמ"ש המחוזי בחיפה). למיטב הבנת הנילונים, טיפול זה טרם הושלם בטרם פנייתה של כבוד השופטת לכב' הנציב בתלונתה.

ד. לעמדת הפרקליטות לא רק שמוסד נציבות הביקורת על מייצגי המדינה בערכאות, אינו, בכל הכבוד, האכסניה הנכונה לביורר ולהכרעה בנושאים העולים בתלונה, אלא, שבענייננו, קיימים גורמים מערכתיים אחרים שהחלו להידרש לנושא, עוד טרם הגשת התלונה, והם הגורמים המתאימים, שיכולים לבחון, באופן הדדי וסימטרי, את הטענות ולא כב' הנציב שמטבע הדברים, סמכויותיו מוגבלות אך לבחינת התנהלות מייצגי המדינה בערכאות.

ה. כפי שעולה מהפנייה עצמה, מלכתחילה, גם כב' השופטת עצמה לא סברה שיש לברר את הדברים בפני כב' הנציב. כך, בסעיף 9 לתלונה, מתוארת פנייתה של כב' השופטת לנשיא בית

המשפט המחוזי שהביאה לפי המתואר לבירור במסגרת שיח שהתקיים בין מנהל בתי המשפט ליועץ המשפטי לממשלה. זו זירה נכונה ומתאימה לבירור טענות כבי' השופטת, בשונה מהזירה הנוספת שנבחרה כעת על ידה - הגשת תלונה לנציבות תלונות הציבור על מייצגי המדינה בערכאות.

1. בהינתן האמור, ובשים לב לעובדה שלא רק הפרקליטות סבורה שיש לאפשר לגורמים אחרים להידרש לנושא, אלא שאף כבי' השופטת נהגה כך, מלכתחילה, מבוקש כי כבי' הנציב ימושך ידיו מלהכריע בתלונה ויעשה שימוש בסמכותו כאמור בסעיף 16(א)(7) לחוק לאפשר השלמת הבירור ככל הנדרש בידי הגורמים שנדרשו אליו עד כה.

3. ענין התלונה בא על תיקונו

א. סעיף 18 (ב)(1) לחוק קובע כדלקמן: 9-10

**"הנציב רשאי להפסיק את בירור התלונה אם נוכח שהתקיים אחד מאלה:
(1) ענין התלונה בא על תיקונו."**

ב. כזכור, עובר להגשת תגובה זו, הועברה לכבי' הנציב ולבקשתו תגובה ראשונית בכתב בידי המשנה לפרקליט המדינה (עניינים אזרחיים) שלאחריה התקיימה, ביום 18.7.2021, פגישה במשרדי הנציבות, בראשות כבי' הנציב, בהשתתפות המשנה לפרקליט המדינה (עניינים אזרחיים), מנהל המחלקה הפיסקלית בפרקליטות המדינה ופרקליטת מחוז חיפה (אזרחי), ובמהלכה לובנו פרטי התלונה ונשמעו דברי הפרקליטות כמו גם עמדת כבי' הנציב, בה גילה דעתו, ולו הראשונית, ביחס להשתלשלות המאורעות שביסוד התלונה.

ג. לאחר מכן, ביום 30.7.2021, נשלח מענה מטעם משתתפי הישיבה מהפרקליטות, לאחר הפגמת הדברים שהוחלפו בפגישה האמורה. המענה נשלח לפי בקשתו של כבי' הנציב שהביע רצון ונכונות לפעול ליישור ההדורים מתוך הבנה – להתרשמותו – כי זו הדרך הראויה והנכונה לסיים את העניין. במענה הובהר מפיהם, באורח חד משמעי, כי לא נאמר האמירות המיוחסות לנילוניס, וכי מכל מקום לא הייתה כל כוונה לפגוע, חלילה, בכבודה של השופטת, הבעת צער ככל שהשופטת נפגעה והבעת רצון כן, מתוך ראייה צופה פני עתיד, להשיב את מערכת היחסים המקצועית על כנה תוך כיבוד הדדי והכרה במעמדו של בית המשפט, ותוך התחייבות של הפרקליטות לעשות כל שלאל ידה על מנת לשמור על מערכת יחסים מקצועית.

ד. כידוע, תכליתה של כל ביקורת בכלל, ועל פי החוק בפרט, היא תיקון ליקויים שנתגלו בהתנהגות ובהתנהלות המבוקר לשם שיפור התנהלותו. בענייננו, הדברים אף קיבלו ביטוי מפורש בדברי ההסבר בהצעת החוק –

"מטרת בירור התלונה איננה לחפש אשמים אלא לסייע בתיקון התקלה או הליקוי שעליו הצביע המתלונן, ככל שתלונתו נמצאה מוצדקת, ובכך להביא לשיפור ההתנהלות".

ה. ניכר, במקרה הנדון, בשים לב לתוכנו המפורט של מענה הפרקליטות מיום 30.7.2021 כי גם מבלי לברר התלונה כדבעי ולמסור הכרעה כתובה, כי טיפולו, עד כה, של כב' הנציב בתלונה, הביא לכך שנושא התלונה נלקח לתשומת לב המעורבים והופנם – גם אם הדברים כפי שתוארו לא אירעו, כאמור - ובכך בא על תיקונו וכי תכלית הביקורת מיצתה את עצמה. בנסיבות אלו, המשך העיסוק בנושא, מעבר לכך שעשוי להעכיר את האווירה ולהסלים את מערכת היחסים, שלא לצורך – דבר שהוא גם אינו לטובת המערכת כמכלול, אלא יכול להגיע כדי חריגה, בכל הכבוד, מתכלית הביקורת.

ו. לא למותר יהיה לציין בנסיבות האמורות, כי עצם סיכומה של הפגישה שהתקיימה בראשות כב' הנציב במשרדו, שבא לידי ביטוי במכתב הפרקליטות מיום 30.7.2021 מלמד כי כב' הנציב עצמו סבר כי ניתן להסתפק בו למיצוי התלונה.

ז. משכך, ולאור שיקול הדעת העצמאי המוקנה לכב' הנציב להכריע בשאלת בירור תלונות המובאות בפניו, במנותק מעמדת המתלונן, גם מקום שזה לא מצא לנכון לחזור בו מתלונתו, ולאור מכתב הפרקליטים מיום 30.7.2021 מבוקש כי כב' הנציב יפעל על פי שיקול דעת זה ויורה כי אכן אין עוד מקום לדון בתלונה משנושאה בא על תיקונו.

יתרה מזו; משמטרת הביקורת – לאמור, תיקון התקלה, לכאורה - הושגה במלואה - אף שכאמור הדברים כפי שתוארו לא אירעו - ממילא אין עוד כל תוחלת או תכלית להמשיך בירור התלונה. במיוחד, כאשר הכרעה בה מצריכה, על פי האמור בתלונה, הכרעה בין גרסאות שאין זו דרכו (תפקידו) של כבוד הנציב להכריע בכגון אלה.

4. היעדר המצאת כל התייעוד והמסמכים העומדים ביסוד התלונה בידי כב' השופטת א. סעיף 13(א) לחוק קובע כדלקמן:

”(א) תלונה תוגש לנציב בכתב, תיחתם בידי המתלונן ויצוינו בה שם המתלונן, מספר הזהות שלו ומענו ופרטי הנילון כאמור בסעיף 12(א) או (ד), לפי העניין; המתלונן יצרף לתלונה את כל המסמכים שבידו הקשורים לתלונה”.

ב. מסעיפים 5 ו-10 לתלונה נלמד כי מצויים בידי כב' השופטת מסמכים ותכתובות, הנוגעים, במישרין, לתלונה. לא ברור מדוע הללו לא צורפו, מלכתחילה, לתלונה. גם לא ברור מדוע לא התבקשה כב' השופטת להעביר לנציב את כל התייעוד שבידיה, הכל כמצוות החוק המפורשת.

ג. למרבה הצער, שתי פניות של הנילוים לכב' הנציב, במכתביהם מהימים 24.8.2021 ו-10.9.2021, להפעלת הסמכות הנתונה לו בסעיפים 17 (ו) ו-18 (ז) לחוק, לפעול לקבלה לידי של כל המסמכים המצויים בידי כב' השופטת ולהעבירם לנילוים עובר להגשת תגובה זו לתלונה, על מנת לאפשר לנילוים להגיש תגובה מלאה ומדויקת, הכוללת גם התייחסות למסמכים אלו (ובכך לוודא ולהבטיח כי זכות הטיעון של הנילוים וזכותם לקבל "הזדמנות

Commented [AF1]: מתלבטת האם נכון להוסיף עוד פסקה שממילא הניצב לא אמור להכריע בין גרסאות ועל כן בהינתן כל האמור בדבר "התיקון" של הדברים – אין גם כל תוחלת ותכלית להמשיך בירור התלונה?

Commented [ER2R1]: הייתי מוסיף

Commented [KA3R1]: מאידך, להצהיר כבר כאן שהוא יכריע בין גרסאות, כאילו אנו יוצאים מתוך הנחה שהפרקליטים ימסרו גרסה שונה. לא הייתי אומר זאת. אני מציע נוסח תראו.

Formatted: List Paragraph, Left, Line spacing: single, No bullets or numbering, Tab stops: Not at 0.26" + 0.98"

Formatted: Highlight

נאותה להשיב על התלונה", כאמור בסעיף 17 (ב) לחוק, תמומש במלואה וכדבעי, לא נעתרו, משום מה, בחיוב, ואף זאת גם ללא כל הנמקה.

ד. עם זאת, מתוך כיבוד מוסד הנציבות ולנוכח המועד שנקבע לתגובה מצאנו לנכון למסור תגובה זו במועד שנקבע, תוך שהנילוני מודיעים כי אין הם מוותרים בכך על זכותם הבסיסית לביקורת הוגנת ושקופה – שהמצאת מלוא החומר היא חלק בלתי נפרד – חלק חשוב - מכך.

ה. ברי אפוא, כי אין לראות בתגובה זו משום תגובה מלאה ושלמה של הנילוני, ואלה שומרים על זכותם לקבל את מלוא המסמכים ו/או המידע הרלוונטי לבירור התלונה, וכן להוסיף ולהשלים עמדתם ביחס לתלונה, טרם הכרעה בה, בכפוף להמצאת מלוא התיעוד והמידע העומד ביסוד התלונה, כמו גם לאחר קבלת תיעוד של הבירור שכבי הנציב הודיע כי בכוונתו לערוך עם שורת פרקליטים במחוז חיפה, ככל שאמנם בירור כאמור ייערך.

ו. מעבר לכך, אין זאת, כי היעדר צירוף המסמכים שנועדו לתמוך בתלונה, מלכתחילה, כמצוות המחוקק המפורשת, ראוי שייזקף לחובת המתלונן.

5. תיק תלוי ועומד

א. התלונה מתייחסת בין היתר גם להליך תלוי ועומד (סעיף 7 לתלונה), זאת בניגוד להוראות סעיף 16(א)(8) לחוק. [11-12](#)

ב. דומה, כי לשון החוק בנושא זה הינה ברורה וחד משמעית – אין מקום לבירור תלונה הנוגעת להליך תלוי ועומד בפני הערכאות המשפטיות. וברי כי אין התלונה נוגעת לאמור בסעיף 16 (א) (8) לחוק.

[12-13](#) מבלי לגרוע מהעמדה כי יש לסלק על הסף את התלונה ו/או להימנע מהמשך טיפול והכרעה בה, מכל אחד מהנימוקים המפורטים לעיל, ובוודאי מהצטברותם, תוצג להלן ההתייחסות לתלונה לגופה.

ג. התייחסות לתלונה לגופה

1. רקע

א. הרקע המידי לאירועים המתוארים בתלונה נעוץ ב- 2 הליכים משפטיים שאוחדו (וי"ע 56582-08-19, וי"ע 944-09-19 טורנר נ' מ"י (להלן: "פרשת טורנר")), שהתנהלו בפני ועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין, בראשות כב' השופטת, בראשית ספטמבר 2020, ועליו יורחב הדיבור להלן. ואולם יובהר כי אירוע זה לא היה אלא נדבך נוסף בשורת אירועים קודמים, עליהם דווחו עו"ד עטילה, עו"ד פיילס-שרון ועו"ד קוטב, במישרין או בעקיפין, על

ידי הפרקליטים המופיעים בפני כב' השופטת ובכללם הממונה על התחום הפיסקאלי בפרקליטות מחוז חיפה עו"ד ערן רוניק (להלן: "עו"ד רוניק"), המבטאים קשיים חוזרים ונשנים בהתנהלות כב' השופטת, והכל כמפורט להלן.

ב. ביום 8.9.2020 התקיימה ישיבת הוכחות בפרשת טורנר.

ג. כבר בזמן הדיון עצמו, בשיחות מבית המשפט בין הפרקליטה המייצגת לעו"ד רוניק וכמוכן גם סמוך לאחר הדיון, עדכנה הפרקליטה שהופיעה בדיון את עו"ד רוניק ואת עו"ד פילס-שרון, שבתורם עדכנו את עו"ד עטילה ואת עו"ד קוטב, כי הדיון היה רצוף קשיים וכי הרוחות בדיון סערו.

ד. ועדת הערר (מפי כב' השופטת) הביעה כעס על כי הצדדים לא הגיעו לכלל הסדר שייתר את הצורך בהכרעתה והפרקליטה התבקשה ליצור, באופן מיידי, קשר טלפוני עם עו"ד רוניק ועם עו"ד עטילה לקבל אישורם להסכמת המדינה כי העררים יתקבלו במלואם.

ה. הפרקליטה יצאה לערוך את שיחת הטלפון אך מאחר שעו"ד עטילה לא היה זמין לקיימה על אתר, בנסיבות בהן לא נתבקש על ידי בית המשפט קודם לכן להיות זמין בשעה זו, שבה לאולם ביהמ"ש, עדכנה בדבר ובקשה שהות על מנת שניתן יהיה לקיים את השיחה האמורה ולגבש עמדה עדכנית נוכח דברי וועדת הערר.

ו. ועדת הערר (מפי כב' השופטת) הביעה תרעומת ומורת רוח מהיעדר האפשרות של עו"ד עטילה להתפנות באופן מיידי לעניין, ודחתה את הבקשה להשהיית הדיון, ועל כן הוחל בשמיעת הראיות.

במהלך חקירת עד רשות המסים – השמאי המחוזי בחיפה – (שגילו נושק ל-60) והינו מנוסה ביותר בחקירות בבתי משפט, בתוקף תפקידו, הוא נחקר בחריפות וננטו קשות בידי כב' השופטת עד כדי הבאתו לדמעות ונאלץ לבקש, תוך כדי חקירתו, כי הדיון יופסק כדי שיוכל להירגע (מהלך החקירה בידי כבוד השופטת המעיד על חריפותה עולה מפרטיכל הדיון המצ"ב ומסומן א' (ר' עמ' 19).

ז. בתום ישיבת ההוכחות ניתנה החלטת ועדת הערר מפי כב' השופטת, בה הביעה ביקורת חריפה ביותר כלפי התנהלות רשות המסים, לרבות שימוש במושגים דוגמת "חציית קו אדום" בידי רשות המסים, הבעת עמדות שאין הדעת סובלת, כאלה "שלא ניתן כלל לסבול את העלאתן מפי המשיב" ודומות להן.

כן הורתה ועדת הערר, בשולי החלטה, כי לאור עמדת המשיב לנהל את הערר עד תום (וזאת חרף מספר בקשות שהועלו למתן שהות לבחינה נוספת של העמדה, שמוצאות ביטוי בגוף פרטיכל הדיון) יינתן פסק דין ובלשון החלטה – "הוועדה אינה מוכנה לקבל באיחור ושיהוי ניכר מצד המשיב כל עמדה אחרת..." ראה פרטיכל הדיון שצורף לעיל.

2. הטענה: ניתנה הנחייה לפרקליטים "לרשום, לאסוף, להכין ולהעביר חומר מכפיש...."

15. א. השתלשלות העניינים בפרשת טורנר, כאמור לעיל, נראתה חמורה ויוצאת דופן לתפיסת פרקליטת המחוז, הן בכל הנוגע ליחס שגילתה כב' השופטת (יו"ר וועדת הערר) כלפי הפרקליטה וכלפי העד מרשות המסים, והן ובפרט בייחוס טענה למדינה כי אינה מכבדת את פסקי הדין שניתנים בידי הערכאות המשפטיות, דבר, שכמובן, אינו נכון ככלל, ואף במקרה מושא ההליכים הנ"ל לא אלה היו פני הדברים ולא זו הייתה עמדת רשות המסים אותה ייצגה הפרקליטות³.
- ב. בעקבות זאת, ביום 9.9.2020, למחרת הדיון – לאור חומרת הדברים ועל רקע דיווחים קודמים אודות יחס מעליב ובוטה כלפי פרקליטים, התבטאויות בלתי הולמות ופוגעניות וקשיים שונים, אותם חוו פרקליטים שונים, באולמה של כב' השופטת, במהלך ייצוג רשות המסים על זרועותיה השונות בפניה (להלן: "**הקשיים**") – התקיימה שיחת התייעצות בין עו"ד קוטב, עו"ד עטילה ועו"ד פיילס-שרון.
- ג. בהתאם, בסיומה של שיחה זו הוסכם, על דעת כל המשתתפים, כי פרקליטת המחוז תפנה לעו"ד רזניק בבקשה לרכז את הקשיים עליהם דווחו הפרקליטים, מעת לעת, בניהול הליכים משפטיים בפני כב' השופטת, כדי לשקול כיצד ראוי לנהוג. הצורך בריכוז **הקשיים** שהפרקליטים חוו, כפי שדווח מעת לעת, **בניהול הליכים משפטיים** בפני כב' השופטת - שלדידנו הוא בבחינת המובן מאליו בנסיבות העניין - נבע, בין היתר, מהרצון של עו"ד קוטב, עו"ד עטילה ועו"ד פיילס-שרון לראות בעצמם, כפי חובתם, את התמונה הכוללת, לקיים בירור עובדתי מקיף וממצה ולהתרשם אם מכלול הדברים מקים תשתית מבוססת לקשיים בניהול הליכים בפני כב' השופטת שמצריכה פעולה כלשהו לשם שיפור המצב או שמא מדובר אך במקרים נקודתיים או בודדים שאין בהם כדי להעיד על הכלל.

³ לפירוט מעמיק של הסבר עמדת המדינה והעובדה שלא היה מקום לייחס למדינה אי כיבוד פסקי דין בנסיבות המקרה הנדון, נפנה להודעה שהוגשה לוועדת הערר בתיק זה ביום 4.10.2020 המצ"ב ומסומן ב'.

- ד. יובהר ויוטעם, המטרה היחידה של האמור הייתה לבחון מהי הדרך המתאימה להביא לשיפור האווירה בדיונים, להקל על הקשיים עליהם דווחו פרקליטים, כמו גם להעלות את הצורך לפעול לשיפור מצב הדברים, ככל הניתן, ובדרך זו להחזיר את ההתנהלות המכובדת והמכבדת המאופיינת באולמות המשפט במחוז חיפה, על כנה, זאת מבלי לגרוע מן הכבוד וההערכה שרוחשים הן רשות המיסים והן הפרקליטות כלפי הרשות השופטת. לא הייתה, כמובן, ולו שמץ כוונה לפגוע בכבי' השופטת, להרע לה או לגרוע כהוא זה מכבוד. בין היתר נבחנו באותה שיחה מספר אפשרויות, –בהן לפנות ליועץ המשפטי לממשלה, ששימש באותה עת גם כממלא מקום פרקליט המדינה, להיוועץ עמו ולבקשו לפנות למנהל בתי המשפט או לפנות לכבי' נשיא ביהמ"ש המחוזי בחיפה דר' רון שפירא כדי לנסות להביא ליישור ההדורים. האופציה להגיש תלונה כנגד כבי' השופטת ויינשטיין לנציב התלונות על השופטים, הגם, שלכאורה, הייתה יכולה להיות מבין אפשרויות הפעולה, בשים לב לדיווחי הפרקליטים, נפסלה כבר בראשית השיחה מאחר והמטרה הייתה למצוא דרך לטייב ולשפר את מערכת היחסים בין בית המשפט לרשות המסים ולפרקליטות ולא להסלים אותה.
- ה. זה המקום לציין, כי נשיא ביהמ"ש המחוזי בחיפה חזר ועודד את מנהלי היחידות במשרד המשפטים במחוז (ובהם הסגורית הציבורית המחוזית, פרקליט מחוז חיפה פלילי לשעבר, פרקליט המחוז האזרחי הקודם ופרקליטת המחוז המכהנת) כמו גם את יו"ר לשכת עוה"ד במחוז חיפה לפנות אליו ולדווח לו, במקרה של קשיים אותם חווים עורכי הדין בביהמ"ש המחוזי, על מנת שניתן יהיה להידרש לנושא.
- ו. בעקבות השיחה האמורה פנתה עו"ד פיילס-שרון בעל פה לעו"ד רוניק בבקשה להעביר את המידע על אודות הקשיים שהפרקליטים חוו כפי שדווחו מעת לעת בניהול הליכים משפטיים בפני כבוד השופטת כפי שסוכם בשיחה, זאת באמצעות בדיקה עם פרקליטי המחלקה הפיסקאלית והעברת ההתייחסויות, ככל שיתקבלו, אליה בכתב. יובהר באופן חד משמעי כי בשיחה בין עו"ד פיילס-שרון לעו"ד רוניק דבר מכל המיוחס בפנייתה של כבוד השופטת כגון איסוף חומר, העברת חומר מכפיש או "דבר רע" וכיוב' לא נאמר הואיל וכאמור לא זו הייתה כוונת הדברים.
- ז. בהתאם לכך פנה עו"ד רוניק בעל פה לפרקליטי המחלקה הפיסקאלית וביקש אך לברר איתם, אם היו להם, בדיונים שקיימו בפני כבי' השופטת, מקרים חריגים ואו התבטאויות לא ראויות או לא הולמות נוספים, כאמור. השיחה של עו"ד רוניק עם כל אחד מהפרקליטים הייתה קצרה מאוד, כאשר חלק מהפרקליטים השיבו לעו"ד רוניק, לאלתר, בחיוב ופרטו אירועים ואו קשיים (והשלימו את ההתייחסות גם במענה שנשלח בכתב)⁴ וחלק השיבו, לאלתר, לעו"ד רוניק, שלא זכורים להם כאלה. עו"ד רוניק הסתפק, לחלוטין, בתשובות של פרקליטים אלה, לא ביקש מהם דבר נוסף מעבר לכך וממילא לא פנה אליהם פעם נוספת (לא בעל פה ולא בכתב).

⁴העתיקי נענה בכתב במיילים שנשלחו ביד' מספר פרקליטים לעו"ד רוניק מצ"ב ומסומנים ג' 1-3. מטעמים של שמירת פרטיות הפרקליטים הושחרו פרטים מזהים.

ח. יובהר היטב, כי גם בפניית עו"ד רוניק לפרקליטי המחלקה הפיסקאלית, לא נאמרה ולא ניתנה כל הנחייה "לרשום, לאסוף, להכין ולהעביר חומר מכפיש" או "כל דבר רע", כפי הנזכר בתלונה, שכן כאמור. תכלית הפנייה הייתה כאמור לצורך הבאת הדברים בפני הנהלת הפרקליטות כדי לבחון דרך לשיפור וטיוב מערכת היחסים. **מהות הפנייה לפרקליטים גם נלמדת, היטב, מהמענה בכתב של חלק מהפרקליטים: כן, בכתרת מייל מיום 10.9.2020 צוין כי: "פנימי--- התנהלות לא ראויה באולם בית המשפט"; כן, במייל אחר מיום 9.9.2020 נרשם, בין השאר, כי: "...לא זכור לי החלטות בתיקים שלי של דברים שכבוד השופטת וינשטיין התנסחה בהם בצורה לא הולמת כלפי הרשות."** ממילא, אין מקום, לא הגיוני ולא סביר, לפרש כך את הדברים, שנאמרו ע"י עו"ד רוניק.

Commented [ER4]: תוספת – האם מקובל?

ט. ועוד יובהר: הפנייה של עו"ד רוניק לפרקליטים, כפי שנעשתה על ידו בפועל, לא הייתה בגדר הנחייה, והיא גם לא נוסחה ו/או הוגדרה על ידו כהנחייה. גם כאן אין מקום, לא הגיוני ולא סביר, לתאר או להציג כך את הדברים שנאמרו. מעבר לכך, אילו היה מדובר בהנחייה, הרי שכשיטת עבודה במחלקה, היא הייתה מועלית על הכתב ומופצת במייל לכל הפרקליטים, כמקובל. כזאת לא נעשה.

וידגש היטב: לא ניתנה ולא נאמרה לפרקליטים על ידי עו"ד רוניק או ע"י פרקליטת המחוז כל הבהרה, כי מי שלא ישתף פעולה עם "ההנחייה" (שכאמור כלל לא הייתה) "יבולע לוי". אמירה זו, למרבה הצער, **אינה אמת**. אין, ולא היה לה מקום, והיא גם חסרת היגיון על רקע כל האמור.

י. כאמור, ככל שהפרקליטים נתבקשו על ידי עו"ד ערן רוניק למסור מידע, הייתה זו אך ורק בקשה לריכוז **הקשיים שהפרקליטים חוו בניהול הליכים משפטיים** בפני כבוד השופטת כפי שדווחו עליהם מעת לעת. כך, שלא רק שהדברים המיוחסים לנילונים כגון: "להכין ולהעביר חומר מכפיש", כביכול, לא נאמרו על ידם - וגם לא היה כל בסיס להבנה אחרת של הדברים - אלא שמוכן שכל שנוצר רושם אחר בפני מישהו או כאילו קיימת חלילה כוונה לפגוע בכבוד השופטת, להציגה באופן בלתי מחמיא או לגרוע מכבודה, לא זו בלבד שלרושם כאמור לא היה שום בסיס, אלא שלא הייתה, בשום אופן כל כוונה כי ייווצר רושם (מוטעה) מסוג זה. אדרבא - כפי שהוטעם מטרת הדברים הייתה שונה והפוכה בתכלית, וככל שגורם כלשהו הבין את הדברים באופן אחר מזה שאליו כווננו הדברים - והדבר מעורר תמיהה - אין אלא להצר על כך.

יא. ביום 13.9.2020 שלח עו"ד רוניק מייל לעו"ד פיליס-שרון אליו נלווה מסמך אותו ערך ובו פירוט מקרים ותופעות שמקשות בניהול הליכי המס במחוז. - בבחינת אחריותו (האמור במסמך) מעיד על תחילתו (מהות הבקשה של עו"ד רוניק) העתק המייל מצ"ב כנספח ד'.

Commented [ER5]: נשלח מייל נוסף. האם יצורף? האם לא צורף במודע?

- יב. זה המקום להבהיר, כי בניגוד למצב המשפטי ששרר במחוז חיפה לאורך שנים ארוכות, ובו דנו לפחות 2 שופטים בתיקים פיסקליים, הרי ממרץ 2018 כבי' השופטת הינה השופטת היחידה בביהמ"ש המחוזי בחיפה אשר דנה בהליכי מס שרשות המסים על זרועותיה השונות הינה צד להן, זאת משיקולים של הנהלת בתי המשפט.
- הדבר מעורר מגוון קשיים ובהינתן גודלו של מחוז חיפה והיקף הליכי המס שנשמעים בו מדי שנה, נכון וראוי היה להשיב את המצב הקודם על כנו ולפעול למנות שופט נוסף שידון במקצת מההליכים. בנושא זה בין היתר אף נעשתה פנייה של עו"ד עטילה ועו"ד פיילס-שרון, על דעת עו"ד קוטב באפריל 2019 לפרקליט המדינה לשעבר שי ניצן ובנובמבר 2020 ליועץ המשפטי לממשלה.
- העתק הפניות לפרקליט המדינה וליועץ המשפטי לממשלה מצ"ב כנספח ה' 1-2.
- יג. ביום 13.9.2020 נערכה שיחה טלפונית בהשתתפות עוה"ד קוטב, עטילה ופיילס-שרון. לאחר עיון משותף במסמך שנערך בידי עוה"ד רוניק, הציעה עו"ד קוטב, מהלך מדורג שהוסכם על דעת כל המשתתפים, לפיו תפנה תחילה עו"ד פיילס-שרון לכבי' נשיא ביהמ"ש המחוזי בחיפה כדי להציג בפניו את האווירה הקשה באולם ביהמ"ש, וככל שמהלך זה לא יסתייע או לא יהיה בו כדי להביא להקלת הקושי – תיערך פניה ליועץ המשפטי לממשלה (שמילא באותה עת גם את תפקיד מ"מ פרקליט המדינה).
- יד. בהתאם לאמור התקיימה ביום 17.9.2020 פגישת עבודה בלשכת נשיא ביהמ"ש המחוזי דר' שפירא עם עו"ד פיילס-שרון. בפתח הפגישה, כבי' הנשיא בקש התייחסותה של עו"ד פיילס-שרון לאמור בפרטיכל הדיון בפרשת טורנר לפיה המדינה אינה מכבדת פסקי דין. במענה הסבירה עו"ד פיילס-שרון את עמדת רשות המסים כפי שיוצגה בידי הפרקליטות, כמובן מבלי להכנס לגוף הדברים, ובניסיון ליישב את אי ההבנה, ולפיה עמדת המדינה לא נבעה מאי כיבוד פסקי דין אלא נוכח עקרון סופיות השומה והפיכתה חלוטה שהוא עקרון רוחב על פיו פועלת רשות המסים, המונע החלתו של פסק הדין לגבי צדדים שלישיים.
- טו. התרשמותה של עו"ד פיילס-שרון במהלך הפגישה הייתה, כי כבי' הנשיא קבל את ההסבר באופן מלא. בפגישה הועלתה האווירה הקשה שחווים הפרקליטים ונציגי רשות המסים באולמה של כבי' השופטת ואף הוצע שמא יהיה נכון לקיים ישיבה משולשת של כבי' הנשיא שפירא, כבי' השופטת ופרקליטת המחוז או שמא תיערך בידי פרקליטת המחוז פניה לכבי' השופטת בבקשה לקיים עמה פגישת היכרות לטיהור האווירה ולהעמידה באופן בלתי אמצעי על העובדה שהמדינה מכבדת את פסיקת בתי המשפט באופן גורף ומלא. כבי' הנשיא שפירא סבר כי אין צורך באף אחת מ-2 תצורות פגישה שהוצעו. למרבה הצער, לפגישה זו לא היו תוצאות בשטח. לפיכך, בעצה משותפת פנו עו"ד קוטב, עטילה ופיילס-שרון ליועץ המשפטי לממשלה בנושא (נשוב ונפנה לנספח ה-2 לעיל) ואף התקיים דיון בראשותו בנושא בתאריך 13.12.2020 שבסיכומו נאמר כי תיערך פנייה להתייעצות בנושא עם מנהל בתי המשפט.

טז. למען שלמות תיאור הדברים ובהתייחס לפרשת טורנר יצוין, כי ימים אחדים לאחר הפגישה עם כבי הנשיא דר' שפירא, התקיים דיון מעמיק מחודש ביחס לתיקים בראשות עו"ד עטילה, בהשתתפות עו"ד רוזניק, הפרקליטה המטפלת בהליך ונציגי רשות המסים, בסיומה הוחלט, לפני משורת הדין, כי המדינה תחזור בה מעמדתה בכל אחד מ-2 העררים, מנימוקים פרטניים בכל אחד מהעררים. נימוקים אלה היו שונים מהנמקתה של וועדת הערר כפי שהוצגה בדיונים המשפטיים שהתקיימו בתיק.

בהינתן מהלך הדברים עד אותה עת ובפרט הקביעה בשולי ההחלטה, כפי שצוטטה לעיל, כי וועדת הערר לא תזדקק לפנייה של המשיב ביחס לחזרה מעמדתו לאחר שמיעת הראיות, ומתוך כבוד לוועדת הערר, ובתיאום עם עו"ד קוטב, הוגשה לביהמ"ש הודעה מפורטת שתומה בידי עו"ד עטילה ועו"ד פיילס-שרון (נוסח ההודעה מצורף כנספח ב').

יז. לאחר קבלת עמדות העוררים (שהסכימו כמובן לקבלת העררים אך זאת בכפוף לחיוב בהוצאות) ומבלי לתת למדינה הזדמנות להשיב לעמדה זו כמתחייב בהוראות סדרי הדין כפי שהיו באותה עת, ניתן ביום 15.10.2020 פסק הדין המורה על קבלת העררים וזאת תוך חיוב המדינה בהוצאות העוררים בסכום מצטבר של 85,000 ₪ ורצוף בהערות שלמצער, ובכל הכבוד הראוי, מוטב היה לו לא היו נאמרות. העתק פסק הדין מצ"ב ומסומן 1'.

יח. לאחר בחינת פסק דינה של ועדת הערר הוחלט, לא בלי לבטים, שלא לערער על חיובה של המדינה בהוצאות.

יט. מכל מקום, יש להצטער על כך שלפגישה עם כבי נשיא בית המשפט, שהוא הממונה הישיר של כבי השופטת, לא נשאו פרי; ויותר מכך יש להצטער על כך שדווקא הרצון הכן מצד הפרקליטות להציף את **הקשיים שהפרקליטים חוו בנייהול הליכים משפטיים** בפני כבי השופטת, כפי שדווחו על ידם, מעת לעת ולבחון עמו מהי הדרך המתאימה להביא לשיפור האווירה בדיונים, להקל על הקשיים עליהם דיווחו פרקליטים, ובדרך זו להחזיר את ההתנהלות המכובדת והמכבדת המאופיינת באולמות המשפט במחוז חיפה, על כנה, תורגמה ונתפסה בעיני כבי השופטת כניסיון לפגוע, חלילה, בכבודה, להרע לה או לגרוע כהוא זה מכבודה. לא מנייה, לא מקצתיה ולא משל היה.

כ. אין ולא היה כל פסול בפניה לריכוז **הקשיים שהפרקליטים חוו בנייהול הליכים משפטיים** בפני כבי השופטת, כפי שדווחו עליהם מעת לעת. כך, במיוחד, בשים לב למטרה שלשמה נתבקש הריכוז כפי שגם מצאה ביטוי שאינו משתמע לשני פנים במהלכים שנקטו על ידי הפרקליטות ביחס לאותם הקשיים.

כא. כפי שידוע, בוודאי, לכבי הנציב, מצופה משופט היושב בדין כי יפגין מזג שיפוטי וינהג בנוכחים בדיון לפניו – בעלי דין, באי כוחם, עדים ובאי בית משפט אחרים – באורח מכובד, באורך רוח, במתינות, בסובלנות ובאדיבות, וישרה באולם בית המשפט אווירה נינוחה (וראו לעניין זה גם כלל 11 לכללי אתיקה לשופטים, התשס"ז – 2007). מקום שבו בעלי דין

Formatted: Font: Bold, Complex Script Font: Bold

Formatted: Font: Bold, Complex Script Font: Bold

המיוצגים על ידי המדינה ו/או בא כוחם מדווחים על קשיים בניהול הליכים משפטיים בפני שופט מסוים, כי אז הממונים עליהם בפרקליטות, לא זו בלבד שהיו רשאים כי אם חייבים היו, לפעול, ללא דיחוי, להקל על הקשיים עליהם מדווחים הצדדים או הפרקליטים, ככל שניתן, כפי חובותיהם, מבלי לגרוע מן הכבוד וההערכה שרוחשים כלפי בית המשפט. לשם כך היה זה אך לגיטימי ביותר מצד הנהלת הפרקליטות לפעול לקיים ברור עובדתי מקיף וממצה על אודות הקשיים ובתוך כך לבקש כי תיפרס תמונה מלאה באשר לכך. ואם לא הייתה עושה כן, הייתה חוטאת לתפקידה - הן כלפי הפרקליטים שמצפים כי ההנהלה תפעל לקיים סביבת עבודה מכבדת, הן כלפי השופט מושא הקשיים, שזכאי ליהנות מחזקת ההתנהגות הראויה והמכבדת כלפי באי אולמו, והן כלפי המערכת ולמעשה הציבור כולו.

Formatted: Font: Bold, Complex Script Font: Bold

3. הטענה: השתקת פרקליטים שניסו להבהיר כי אין בפייהם טרוניה לכב' השופטת -

16. א. לא ידוע ולא זכור למי מהנילונים כל ניסיון מתואם של פרקליטי המחלקה הפיסקאלית בחיפה להביע עמדה בפני עו"ד רוזניק ו/או בפני עו"ד פיילס-שרון לפיה הם "אינם שותפים לתחושותיהם של עו"ד רוזניק ועו"ד עטילה... וכי אין בפייהם כל טרוניה" אל כב' השופטת. למרבה הצער, הפניות אליהן נחשף כל אחד מהנילונים, בנפרד ובאופן אישי, ביוזמתם של מרבית, גם אם לא כל פרקליטי המחלקה הפיסקאלית היו הפוכות. דיווחים כאמור נעשו על ידי הפרקליטים, אם בישיבות מחלקה עתיות, אם בפניות אישיות לעו"ד פיילס-שרון ולעו"ד רוזניק לאחר דיונים או עם קבלת פסקי דין, ואם בעדכונים שמסר עו"ד רוזניק בתוקף תפקידו כממונה על התחום הפיסקאלי, שקבל אותם מפרקליטי המחלקה, ביוזמתם, ודיווחים שלו על קשיים שחוה, בעצמו, בהליכים אותם ניהל בעצמו בביהמ"ש בפני כב' השופטת, הן לעו"ד עטילה והן לעו"ד פיילס-שרון.
- ב. הדיווח על הדיון בפרשת טורנר היווה מבחינת עו"ד עטילה, עו"ד פיילס-שרון ועו"ד קוטב שיא לשרשרת דיווחים מתמשכת על קשיים כאלה ואחרים, כאמור. בין הקשיים שהובאו לידיעת הנילונים נכללו קשיים לוגיסטיים – ובכללם – איחורים חוזרים של שעת תחילת הדיון בהשוואה למועד הזימון, הפסקות ארוכות בדיונים שהאריכו אותם, המתנה וביטול זמן רב בעקבות התארכות של הדיונים וניהול יומן הדיונים באופן שלא תואם את משך הדיונים בפועל; כמו כן דווחו קשיים בהתנהלות, בחלקם טכניים – למשל - היעדר נכונות להיעתר לבקשות שינוי מועדי הוכחות (בנסיבות ספציפיות בהן היה קיים קושי להעבירם מפרקליט לפרקליט) הנובע מנסיבות בלתי צפויות או מוצדקות (למשל -מפאת מחלה, או מפאת מבחן אקדמי באוניברסיטה במסגרת לימודים מתקדמים); ובחלקם קשיים מהותיים – למשל - היעדר נכונות לקבל הסדר דיוני שהושג בין הצדדים לאור ערעור באותו ענין שאמור להיות מוגש בידי המדינה (ואשר הוגש) והתניית המשך הדיון ככל שיהיה צורך בכך בפסק הדין שיינתן בערעור, יחס מעליב ובוטה כלפי פרקליטים, לא פעם "צעירים" מאד, התבטאויות בלתי הולמות לפרקליטים על מנהליהם בפרקליטות השולחים אותו להופיע בתיקים, הטלת מורא על הפרקליטים ועל רשות המסים, בין היתר בדרך של פסיקת הוצאות בשיעורים גבוהים, באופן ניכר, מהמקובל במחוז, אוירה קשה

באולם במהלך הדיונים והתבטאויות פוגעניות כלפי רשות המסים ו/או הפרקליטים במסגרת החלטות ופסקי דין. לא נרחיב בתגובה זו על כלל ההתבטאויות שנשמעו מפי כבי' השופטת. ניתן ללמוד, ולו על חלק מהן, מן האמור בנספחים של התגובה וההתייחסות דנן.

ג. לאור האמור, ודומה כי כך עפ"י הגיון הדברים, הטענה כי היה ניסיון של פרקליטים נטולי טרזניה כלפי כבי' השופטת, להציג עמדה מטעמם, כאמור, וכי "הם הושתקו בעניין זה". **אינה אמת**. אכן, לא כל פרקליטי המחלקה הפיסקלית דיווחו על הקשיים, אולם גם אלו שלא דיווחו על קשיים, מעולם לא הושתקו, בכל צורה שהיא.

ד. לדברים האמורים יש להוסיף, כי האווירה בפרקליטות האזרחית במחוז חיפה שונה בתכלית השינוי מהמתואר. התנהלות מסוג השתקה אינה מאפיינת את דרכי ניהול או את השיח המתנהל הפרקליטות במחוז חיפה וכלל אינה עולה בקנה אחד עם המציאות המוכרת ביחידה ובפרקליטות בפרט, בוודאי שכל אחד מהנילונים לא היה שותף לה.

מעבר לכך, אף אין בטענה כל הגיון או צורך באשר אין ולא הייתה למי מהנילונים, מעולם, כל כוונה להכפיש את כבי' השופטת או לנהל "מסע צייד" נגדה, כפי שצוין בתלונה. במילות התלונה ובסתירה לתוכנה אין ולא הייתה, מעולם, לכל אחד מהנילונים כל "אג'נדה נגד השופטת".

אדרבא – מטרת הדברים הייתה הפוכה בתכלית – כפי שצוין לעיל – להפיש את דעתה של כבי' השופטת כי המדינה מכבדת את פסקי הדין שלה ושל מערכת המשפט ופועלת ליישום (או לערעור עליהם במקרים המתאימים) ולהביא לשיפור האווירה השוררת באולם כדי לאפשר ניהול הליכים באופן מכבד ותקין כדי שהפרקליטים יוכלו לייצג באופן נאמן ומקצועי את רשות המסים בפניה, ועל מנת למנוע אפקט מצנן שיפגע באיכות הייצוג או ירתיע פרקליטים ביחידה מלעסוק בתחום הפיסקלי.

ה. בעניין זה לא למותר יהיה להפנות שימת הלב לעובדה שבמהלך שנת 2020 התבקשה הפרקליטות, כמי שהייתה צד לדיונים, להגיב ל-2 תלונות שהוגשו כנגד השופטת לנציב תלונות הציבור על השופטים בידי עורכי דין שייצגו נישומים בהליכים משפטיים שהתנהלו בפני השופטת והלינו על התנהלותה. עמדת הפרקליטות לא צידדה בתלונות אלה והציגה את השתלשלות הדברים אל נכונה, כפי תפיסתה. כך גם, לאחרונה, כשהוגשה בקשה לפסילת כבי' השופטת לדון בהליך פיסקלי שהובא בפניה, התנגדה הפרקליטות לבקשה, זאת בשם לב לכך שלא עלתה בקנה אחד עם ההלכות החלות בנושא פסלות שופט.

ו. יתר על כן, וכמפורט לעיל, הגם שלכאורה ניתן היה לשקול לפנות לנציב התלונות על השופטים, בתלונה כנגד כבי' השופטת, ביחס למקרים מסוימים, וזאת נוכח הפרות לכאורה של השופטת את האמור בכללי האתיקה לשופטים תשס"ז-2007, סברו מנהלי הפרקליטות ובהם גם הנילונים, כי מוטב שלא לנהוג בדרך זו, ונמנענו מלעשות כן.

4. ישיבת זום מחלקתית

17. א. עו"ד עטילה, מנהל המחלקה הפיסקאלית בפרקליטות המדינה, יזם שיחה זו בשלהי חודש אוקטובר 2020 והיא נקבעה להתקיים במחוז חיפה ביום 5.11.2020. זאת כחלק משורת מפגשים שזים עו"ד עטילה בכלל יחידות הפרקליטות, העוסקות בתחום הפיסקאלי, על רקע מגפת הקורונה.

ב. בזימון לישיבה שנשלח למשתתפיה מטעמו של עו"ד עטילה צויין, בין השאר, כי לאור המציאות השונה בעבודת הפרקליטים, עקב מגפת הקורונה, תכליתה נועדה "להשתמע ולשמוע מכס אישית על אודות ההסתגלות למצב החדש/ישן, על הקשיים שאתן חווים ולבחון ביחד עמכם דרכים להקל עליכם את המלאכה" העתק מייל הזימון מצ"ב ומסומן "ז".

ג. בישיבה נטלו חלק עו"ד עטילה והפרקליטים העוסקים בתחום הפיסקלי במחוז חיפה, ובהם גם עו"ד רוניק. פרקליטת המחוז לא השתתפה בה.

ד. בניגוד גמור למתואר בתלונה, "השופטת וינשטיין" לא הייתה כלל נושא יזום לדיון על סדר היום של המפגש, והמפגש כלל לא תוכן לעסוק בכך, אלא כאמור אך ורק במציאות החדשה שנוצרה בעקבות מגפת הקורונה שהתרגשה עלינו ובקשיים שהפרקליטים חווים בעקבות כך ולבחון דרכי התמודדות. כן יובהר כי שיחות בנושא זה התקיימו לא רק עם כל היחידות הפיסקאליות במחוזות השונים, אלא גם ברמת החטיבה האזרחית בכלל.

ה. במסגרת המפגש העלו חלק מפרקליטי המחלקה, ביוזמתם ומבלי שנתבקשו או נשאלו, קשיים שחוו במהלך ניהול הליכים בפני כב' השופטת. למיטב זכרונו של עו"ד עטילה ועו"ד רוניק, לא היה בדברים הקצרים שנאמרו על ידי הפרקליטים כל תיאור חדש שלא היה ידוע או לא דווח, בזמן אמת, קודם לכן. השיח בנושא ככל שהתקיים, היה קצר ביותר ונעשה תוך שמירה מלאה על כבודה ומעמדה של כב' השופטת. לא הועברו במפגש זה כל מסרים כנגד כב' השופטת, כפי שנטען בתלונה, באופן עמום ומעורפל.

5. הטענה: אמירות עו"ד עטילה בפני פרקליטים בפרקליטות הפיסקלית

18. א. | בכל הכבוד הראוי מדובר ב**אמירות בטענות** כלליות ביותר שלא ניתן ללמוד מהן דבר וקשה להתייחס אליהן.

ב. | לגופם של דברים, מעבר לכך שזהותם של אותם פרקליטים אינה ידועה כלל לעו"ד עטילה, הוא מתקשה מאד לחשוב כי האמרה המיוחסת לו, שדלל את האפשרות כי האמרה הפיסקלית ולפיה, כביכול, "השופטת לא יודעת את מקומה", נאמרה מפיו, על ידו, ובכל

מקרה הוא שולל לחלוטין את האפשרות שהיא נאמרה, אם בכלל, בהקשר הדברים המתואר בתלונה, ודאי ודאי בהקשר המתואר, לאמור בזיקה להחלטות ולפסקי דין שניתנו על ידי בית המשפט. לא זו בלבד שאמירה זו אינה מתיישבת עם יחסו המכבד של עו"ד עטילה, מאז ומעולם, לבית המשפט – וכל טענה אחרת אינה משקפת את תפיסתו, את דרך הילוכו ואת התנהלותו, אלא שעל החלטותיה של כב' הנציב השופטת פתוחה הדרך בפניו להגיש ערעור לבית המשפט העליון, כפי שקורה לא אחת – והרי בידו הדבר, ועל כן אין הוא זקוק לאמרות כאלה ואחרות ובוודאי שלא בפני פרקליטים בפרקליטות הפיסקאלית – שלגבי זהותם הפנייה "שתקה ולא פירשה". פשיטא: הרבה יותר סביר שהאמרה לא נאמרה מאשר נאמרה.

ג. יתירה מזאת, ואף זאת חיוני להבהיר – חוסר שביעות רצון מהכרעה שיפוטית לא הביא ולא יביא לעולם את עו"ד עטילה להתבטא כנטען. הדבר לא נעשה ואף לא ייעשה. וכל ניסיון לקשור בין הכרעה שיפוטית זו או אחרת לבין אמרה מסוג זה דינו דחייה גורפת ומוחלטת.

ד. ואומנם, כבר בפגישה עם כב' הנציב עו"ד עטילה הבהיר את הדברים תוך ששלל את האפשרות כי האמרה המיוחסת לו נאמרה על ידו בהקשר המתואר בתלונה או בזיקה לכך, לאמור בזיקה להחלטות ולפסקי דין שניתנו על ידי בית המשפט. בצד זאת, עו"ד עטילה ציין בפני כב' הנציב – מבלי להרחיב יתר על המידה, זאת שכן הוא לאכב' הנציב אינו הגורם המתאים להעלות את הדברים בפניו את הדברים – כי הובא לידיעתו של עו"ד עטילה לא אחת כי כב' השופטת וינשטיין נוהגת להשמיע בפומבי בחוגים כאלה או אחרים, ומחוץ לכס הלישיפוט, אמירות קשות ביותר ולא מכבדות, לשון המעטה, תוך השמצות חסרות רסן, נגד פרקליטים פיסקאליים בפרקליטות מחוז חיפה. כפי שעו"ד עטילה הטעים בפני כב' הנציב בשיחה שהתקיימה, מצופה מהיושב בדין – בגדר הציפיה הלגיטימית הנגזרת ממעמדו הרם ומקומו במערכת המשפט – לנהוג בבעלי הדין ובאי כוחם באורח מכבד, לשמור על כבודם בפני הבריות גם אם הוא חולק על הדרך הדיונית או המקצועית שבה הם בוחרים לייצג את הלקוח שלהם ותגובתו להתנהגויות שליליות צריכה להיות מאופקת, מתונה וממתנת. כך בתוך אולם הדיונים וכך, במיוחד, מחוצה לו.

ה. על רקע האמור, ובצד זאת שעו"ד עטילה שב ומבהיר בצורה שאינה משתמעת לשני פנים, כי אמרה מסוג זה אינה מתיישבת עם יחסו המכבד מאז ומעולם לבית המשפט – וכל טענה אחרת אינה משקפת את תפיסתו, את דרך הילוכו ואת התנהלותו; הרי ממרחק הזמן אין באפשרותו לשחזר או לזכור אם האמרה המיוחסת אליו נאמרה על ידו. אולם, ככל שנאמרה – והוא מתקשה מאד לחשוב שכך, כאמור – הוא שולל מכל וכל את האפשרות כי היא נאמרה בהקשר המתואר בתלונה לאמור ביחס להחלטות ולפסקי דין.

6. הופעתה של עו"ד פיילס-שרון בהליך מס מתנהל (גם בעת הזו) בפני כבוד השופטת

- א. בפתח ההתייחסות לטענה זו יובהר, כי במסגרת תפקידה כפרקליטת מחוז הופיעה עו"ד פילס-שרון ומופיעה מעת לעת בדיונים פרטיים בבתי המשפט במחוז (הן בביהמ"ש המחוזי והן בביהמ"ש השלום), בתיקים בעלי חשיבות מבחינת המדינה או בדיונים שמעוררים סוגיה רגישה כזו או אחרת, יחד עם הפרקליטים העוסקים בתיק.
- ב. לתפיסת הפרקליטות, הצטרפותו של פרקליט מחוז לדיונים מסוימים והשתתפותו בהם, לא רק שאין בה דופי אלא היא מתחייבת במקרים המתאימים. אמנם, אין מדובר במעשה של יום יום, אך בוודאי שאין בו כל חריגות והוא אף מקובל על פרקליטי מחוז האזרחיים, בכל רחבי הארץ.
- ג. מעורבותה הפעילה בתיק הרלוונטי (ע"מ 62149-03-19 וע"מ 50801-09-19 תשתיות נפט ואנרגיה בע"מ נ' פקיד שומה חיפה) והופעתה של עו"ד פילס-שרון לדיון בו נבעה מהחלטה לא שגרתית של כב' השופטת בתיק בעל חשיבות מבחינת רשות המסים, שהוביל למהלך דברים ייחודי כמפורט להלן.
- ד. בתמצית הקיצור יובהר כי עסקינן בערעורי מס הכנסה מאוחדים שהגישה חברה ממשלתית כנגד רשות המסים. המדובר בערעורי מס משמעותיים בהיקפם הכספי (סכום המס השנוי במחלוקת עומד על כ-80 מל"ח) ובעלי השלכות רחב אפשריות של ההכרעה המשפטית בסוגיה השנויה במחלוקת. על כן, מעת הגשתם עוד בשנת 2019, הוגדרו ערעורים אלה בפרקליטות, **כתיק אסטרטגי**.
- ה. הואיל ועסקינן במחלוקת בין המדינה לבין חברה ממשלתית ובשים לב להנחיית היועמ"ש 6.1202 שתכליתה לייתר ככל הניתן בירור סכסוכים בין המדינה לבין חברה ממשלתית בערכאות, נעשה נסיון (לאחר הגשת ערעור המס בידי החברה) ליישוב הסכסוך, כאשר עוה"ד עטילה ועוה"ד ינקי קווינט שבאותה עת שמש מנהל רשות החברות הממשלתיות (להלן: "עו"ד קווינט") מונו יחד לשמש כמיישבים מטעם היועמ"ש.
- יובהר, כי בהתאם להנחיית היועמ"ש, אין למיישבי הסכסוך סמכות להכריע בין הצדדים אלא אך לנסות להביאם לידי הסכמה. במקרה הנוכחי לא עלתה משימת יישוב הסכסוך יפה והצדדים חזרו לדיון בפני ביהמ"ש והתיק חזר להישמע בביהמ"ש.
- ו. תוך כדי שמיעת הראיות בתיק החליט ביהמ"ש להפסיק את הדיון בו והורה כי היועץ המשפטי לממשלה יידרש לשאלת יישוב הסכסוך וככל שהסכסוך לא ייושב, יתייצבו עוה"ד עטילה וקווינט לדיון הבא בתיק.

ז. לאור החלטה לא שגרתית זו, התקיימו דיונים בהם השתתפו, בין היתר, עוה"ד קוטב, עטילה, פיילס-שרון, רזניק והפרקליט המטפל וגובש נוסח הודעה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, שלאחר אישורה בידי היועמ"ש דר' מנדלבליט, הוגשה לביהמ"ש (העתק ההודעה מצ"ב ומסומן ח). בהמשך אף הוגשה בקשה לביטול זימונם של עוה"ד עטילה וקווינט. בבקשה נמסר שעו"ד קווינט סיים תפקידו כמנהל רשות החברות הממשלתיות (העתק הבקשה מצ"ב ומסומן ט). לבסוף, מטעם זה ביטל ביהמ"ש את הזימון שהוציא ל-2 מיישבי הסכסוך.

ח. לאור השתלשלות העניינים כמפורט לעיל, ובעצה אחת עם עוה"ד קוטב סוכס, כי בשים לב לחריגות הדברים – הן העובדה שנדרשה הגשת עמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה בעיצומו של ניהול שלב הראיות בתיק בעל רגישות רבה וחשיבות לרשות המסים, והן מפאת כבודו של ביהמ"ש, שאמנם ביטל את חובת התייצבות עוה"ד עטילה וקווינט לדיון, אך ברור מעצם ההחלטה, וכך הובנו הדברים – שבית המשפט ציפה כי גורמים בכירים יתייצבו להמשך הדיון בפניו ויתנו טעם לצורך בהכרעת ביהמ"ש במחלוקת – תצטרף פרקליט המחוז ותתייצב לדיון הקרוב בתיק יחד עם הפרקליט המטפל.

ט. זה היה הרקע להשתתפותה של עו"ד פיילס-שרון בדיון ולטיעון מפיה במהלכו.

י. יצוין, כי להתרשמותה של עו"ד פיילס-שרון, מזיכרונה, לאירוע שארע לפני חודשים רבים, כבי' השופטת כלל לא הביעה תמיחה או הפתעה מהופעתה בו ואף לא ביקשה לקבל כל הסבר לדבר. ככל שכבי' השופטת הייתה מעלה שאלה בדיון – ניתן היה ליתן את ההסבר המפורט מעלה על אתר והייתה נמנעת הסקת המסקנה כי יש לייחס משמעות שלילית נסתרת כלשהי להופעה זו, דבר שכמוסבר לעיל אין בו כל ממש.

יא. לא למותר יהיה לציין כי הדיון התקיים כסדרו ובסופו ניתנה החלטת ביהמ"ש על המשך ניהולו.

יב. הדיון בתיק ממשיך ומתנהל גם עתה.

7. הטענה: הרקע לאירועים מושא התלונה היא אי שביעות מפסקי דין שניתנו לטובת נישומים

.20

א. כפי שניתן להיווכח מהשתלשלות האירועים ומנספחי התגובה, המתעדים חלק מהדברים בזמן אמת, טענת כבי' השופטת המתיימרת לקשור בין הכרעות משפטיות שניתנו על ידה, בין כשופטת יחידה ובין כיו"ר וועדת הערר לפי חוק מיסוי מקרקעין, לבין כל המתואר בתלונה אינה אלא עירוב מין בשאינו מינו.

ב. הקשיים שחוו הפרקליטים אותם בקשו מנהלי הפרקליטות לפתור לא נגעו אלא לאווירה השוררת באולמות הדיונים, לקשיים לוגיסטיים וטכניים המקשים את ההתנהלות, ולאמירות פוגעניות בדיונים ובהכרעות, מקום בו אין הפרקליטות או רשות המסים מקבלות את המלצות בית המשפט באשר לדרך ניהול הדיון (להבדיל מההכרעות המשפטיות לגופן).

ג. כפי שהוסבר לעיל, סברו גורמי הנהלת הפרקליטות כי לא יהיה נכון לפנות לנציב תלונות השופטים בעניין, זאת מאחר שבקשו למצוא פיתרון לקשיים, באופן הוליסטי מערכתי ומכבד, בדרך של הידברות פנימית ולא בדרך של התנגחות, שיהיה בה, בסופו של יום, כדי לפגוע במערכת היחסים התקינה שבין הרשות השופטת לזו המבצעת, ועלולה אף להביא לפגיעה אפשרית בכב' השופטת. למרבה הצער גישה ממלכתית זו, לא ננקטה ואינה נקטת בידי כב' השופטת, וחבל.

ד. סיכומו של דבר, אין אלא כדי לדחות מכל וכל את מסקנת כב' השופטת בתלונה כי נעשה ניסיון להלך עליה אימים בשל חוסר שביעות רצון מפסיקותיה, ובכלל. זוהי מסקנה קשה, מרחיקת לכת, נטולת אחיזה במציאות, שאין בה שמץ של ממש ואף אין בכל השתלשלות המאורעות ולו רמז שיש לה אחיזה או קיום במציאות, וטוב היה כי לא הייתה מועלית.

ה. ברור אפוא כי דינה של טענה/מסקנה מרחיקת לכת זו הינו להידחות, מניה וביה.

8. הטענה: אי כיבוד פסקי דין בידי רשויות המדינה במחוז חיפה

.21

א. מעבר לכל שנאמר עד כה בעניין זה במסגרת התגובה, שדומה כי די בו כדי להדוף טענה זו שחבל שכלל הועלתה, הרי שמדובר באמירה עמומה, בלתי מפורטת ואף כללית ומכלילה, שעה שהיא מתייחסת לרשויות המדינה במחוז חיפה מבלי לפרט, מעבר לאזכורה המפורש של רשות המסים, גורמים אחרים.

ב. ממילא, אין כב' הנציב מוסמך להידרש לה, ואין מקומה להתברר בתלונה לנציבות התלונות על מייצגי המדינה בערכאות, מה גם שאין הנילונים הנמנע הנכון לה.

ג. לא נחזור על האמור לעיל ונסתפק בכך שנציין שהפרקליטות מנהלת מדי שנה אלפי הליכים משפטיים בבתי המשפט בכל רחבי הארץ ובמחוז חיפה ורואה חשיבות עליונה בכיבוד מלא של מערכת המשפט, של כלל השופטים היושבים לדין ושל החלטותיהם. לדידה של הפרקליטות, אין בסיס להתרשמות ולמסקנה הבלתי מבוססת של כב' השופטת, בדבר היעדר כיבוד החלטות, לא בידי רשויות המדינה בכלל ולא בידי רשות המסים, בפרט.

ד. על מנת לסבר את האוזן נשוב ונתייחס לפרשת טורנר שבה, לכאורה, סברה וועדת הערר בראשות כב' השופטת כי עמדת המדינה בניהול ההליך מעידה לכאורה על אי כיבוד פסקי דין, ואולם כפי שתואר לעיל, עמדת המדינה נסמכה על טעם ענייני מוכר בתחום דיני המס של עקרון סופיות השומה והפיכתה לחלוטה, ביחס לנישומים מושאי ההליך, שלא נקטו הליך במועד לתקיפת ההחלטה בעניינם. לא אי כיבוד פסיקת בית המשפט היה כאן כי אם מחלוקת משפטית כנה, שבסופו של היום לא הגיעה לכלל הכרעה.

ה. מכאן כי גם דין טענה זו להידחות.

9. הטענה: מערכת יחסים עכורה במחלקה הפיסקלית

.22

א. דומה, כי כל ההתייחסות בתלונה, המאזכרת מערכת יחסים עכורה, כביכול, בין הממונה על התחום הפיסקאלי לבין פרקליטי המחלקה "ובמיוחד הוותיקים שבהם", אין לה שמץ רלוונטיות לתלונה, ונראה כי היא שורבבה לתלונה מתוך תכלית זרה. לגופה אין בה ממש.

ב. כעובדה, לא ניתן להסכים כי אמירה זו משקפת באופן נאמן וכולל את מערכת היחסים במחלקה הפיסקלית בחיפה.

ג. ויובהר: כבכול מערכת יחסים הירארכית עשויים להתגלע, מעת לעת, מתחים נקודתיים, בין העומדים בראש המערכת לבין הכפופים לו, בוודאי כאלה, שהינם מבוגרים ממנו ובעלי וותק מקצועי גדול יותר. יחד עם זה, ועם כל הכבוד, מתחים נקודתיים כאלה, אין בהם די כדי להכתיר את מערכת היחסים כעכורה. אף לא קרוב לכך, וכאמור אין בטענה ממש.

10. קיומם של מגעים בלתי מדווחים בין כב' השופטת לפרקליט והצורך ואף החובה בויחוי המידי של הפרקליט

.23

א. תוכנה של התלונה חושף בעייתיות רבה בהתנהלות כב' השופטת. עולה מהתלונה קיומו של שיח ישיר של כב' השופטת - ביוזמתה, מחוץ למסגרת הדיונים ולצורך קידום עניין אישי שלה - עם פרקליט מהמחוז, אודות מנהליו, מבלי שהדבר נודע או דווח, לכל גורם שהוא בהנהלת הפרקליטות.

ב. לא זו אף זאת. לאור תוכן הדברים, מדובר, בהכרח, בפרקליט שעוסק בתחום הפיסקאלי, ומכאן נובע שבעוד כבי' השופטת מקיימת עם הפרקליט שיח, שבמסגרתו הוא מדווח לה לטענתה על הנעשה (לטענתה ולדבריה) במחוז, הוא ממשיך ומופיע בפניה, זאת מבלי שאף לא אחד מיתר הגורמים הרלוונטיים בהליכים בהם אותו פרקליט מופיע – הצד שכנגד ובאי כוחו, רשות המסים המיוצגת בידי הפרקליט, ומנהליו בפרקליטות – מודעים לדבר.

ג. מצב זה הינו מצב בלתי ראוי שיש בו, להבנתנו, פגמים מהותיים מעצם קיומו. מעבר להשפעה אפשרית על אופן הייצוג של רשות המסים על ידי אותו הפרקליט, אזי הוא עלול, למצער, לפתוח פתח לטענות של צדדים שלישיים, לגבי טוהר ההליכים המשפטיים שהתנהלו בפני כבי' השופטת, בהם הופיע הפרקליט במהלך התקופה, שבה מתקיים הקשר הסודי והנסתר האמור. לא ניתן להותיר הדברים באופן זה עתה, משהמידע הובא לידיעת הנציבות והפרקליטות במסגרת התלונה.

ד. אין זאת אלא, שקיים צורך וקיימת חובה למסור, ללא דיחוי, את שמו של הפרקליט, על מנת להבטיח שיפטיק, באופן מייד, מלהופיע בפני כבי' השופטת.

ה. לפיכך, מבוקש כי כבי' הנציב יורה לעשות כן, ללא דיחוי, על מנת שניתן יהיה להסיר את החשש מניגוד העניינים החמור שהתגלה.

11. זימון פרקליטים לברור ביחס לתלונה –

.24

א. עובר למשלוח תגובה זו, זימנה הנציבות שורת פרקליטים בפרקליטות האזרחית בחיפה להגיע לנציבות בעניינה של התלונה שבנדון, זאת מבלי שנודעה להם מהות התלונה.

ב. לאור הנחיית כבי' הנציב, נמנעו כלל הנילונים מלשוחח או מלמסור כל מידע אודות התלונה, למי מהפרקליטים המוזמנים.

ג. יחד עם זה, זה המקום לחזור ולבקש כי כבי' הנציב ישקול מחדש את הצורך בזימון הפרקליטים בפניו בנושא התלונה, לאור ההשלכות הקשות על התנהלות המחוז במהלך תקופת בחינת כבי' הנציב את התלונה והחשש מפגיעה במרקם היחסים החשוב בין מנהלי המחוז לבין הפרקליטים.

ד. מטבע הדברים, התנהלות בצלה של תלונה, שלא ידוע כלל מה טיבה, מיהם הנילונים בה, ושעה הנילונים אינם יכולים לשוחח או למסור כל פרטים אודותיה - כמתבקש וכמתחייב לשם שמירת טוהר הליך הברור, וכמובן לאור הנחיית כבי' הנציב - יוצרת מתח מיותר, פוגעת במרקם היחסים ומשרה אווירת חוסר אמון ביחידה, שספק גדול אם קיימת תועלת משמעותית בצידה.

- ה. מעבר לכך, יש להבין כי זימון הפרקליטים גורם להם להיקלע לכף הקלע – בהינתן שכבי השופטת הינה השופטת היחידה, אשר שומעת את תיקי המסים במחוז, ברי כי ככל שהתלונה תידחה (כפי שמן הדין שיקרה לגבי כל הנטען בה) ייתפסו כל הפרקליטים כמו שסייעו, באופן כזה או אחר, להביא לדחייתה ועובדה זו כשלעצמה עלולה לפגוע בהם.
- ו. בנסיבות בהן התלונה אינה מבוססת אלא על עדות מפי השמועה של גורם אנונימי מחד גיסא, למול גרסתם המכחישה הברורה והחדה של הנילוים, מאידך גיסא, נראה כי זימון הפרקליטים אינו דרוש ונראה שרב הנזק על התועלת במימוש, ועל כן מתבקש כבי הנציב לשקול מחדש הצורך בכך ולבטל את הזימונים.
- ז. מבלי לגרוע מכל האמור והמבוקש בתגובה דן לעיל, במענה לבקשת כבי הנציב במכתבכם מיום 11.8.2021, והגם שדומה כי פרטיהם כבר ידועים לנציבות, נציין, למען שלמות התמונה, כי הפרקליטים שהיוו חלק מהצוות הפיסקאלי במחוז חיפה - במועדים הרלוונטיים הנטענים לאירועים - הינם: רונית ליפשיץ, דנה גורדון, שאל כהן, אופיר סרולוביץ, ריצ'ארד סלאח, יוסף דאוד, למא שקור, לינוי רוזנר – מיחידתנו, וכן ענבל בר און, מהמחלקה הפיסקאלית בפמת"א (אליה עברה מיחידתנו בחודש 1/2021).

12. לסיכום

.25

- א. על פי כלל העובדות הידועות והמוכרות לנילוים – לא נפל רבב בהתנהגות מי מהם ומן הדין להימנע מבירור התלונה בשל טעמי הסף או לדחות את התלונה ולקבוע כי אינה מוצדקת, לגופה.
- ב. לא ניתן לסיים תגובה זו מבלי לומר כי הגשת התלונה לכבי הנציב - תוך ייחוס התנהלות חמורה לנילוים, עובדי ציבור וותיקים ומשרתי ציבור בתפיסתם, המבצעים את עבודתם באמונה, בנאמנות, בערכיות ותוך בחינה זהירה והפעלת ביקורת עצמית גבוהה, הנובעת מתפקידם והאחריות הרבה המוטלת לפתחם - בהתבסס על פירווי מידע, אמירות מפי השמועה, תחושות סובייקטיביות וייחוס מסקנות מאירועים שונים, מבלי לערוך, תחילה, בירור עובדתי ישיר שלהם ותוך סירוב לקיים כל הידברות בלתי אמצעית הינה מעשה מוקשה, פוגעני ומסוכן.
- ג. למרבה הצער, בנסיבות אלה, דומה, כי אין מנוס מהמסקנה כי דווקא מטרת הגשת התלונה וההתעקשות על בירורה עד תום, היא שנועדה להלך אימים על הנילוים, תוך שימוש לא ראוי, במוסד נציבות התלונות על מייצגי המדינה בערכאות.

בכבוד רב

העתק:

סיוטו